

ČESKÝ ÚŘAD ZEMĚMĚŘICKÝ A KATASTRÁLNÍ SAMOSTATNÉ ODDĚLENÍ KONTROLY A DOHLEDU

Pod sídlištěm 1800/9, Kobylisy, 182 11 Praha 8
IČO: 00025712, tel: 284 041 111, e-mail: cuzk@cuzk.cz, ID DS: uuaaatg

---

Sp. zn. ČÚZK-014292/2024-21
Čj. ČÚZK-015715/2024

V Praze dne: 6. 3. 2024
Vypraveno dne: 6. 3. 2024

ROZHODNUTÍ

Účastník řízení:

Ing. XY, nar. x. x. xxxx, bytem xxxx, jako podnikající fyzická osoba se sídlem tamtéž, IČO xxxxxxxx (dále jen „obviněný“)

Český úřad zeměměřický a katastrální (dále jen „úřad“) jako orgán věcně a místně příslušný podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a podle § 3 odst. 1 písm. h) zákona č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 359/1992 Sb.“), k řízení a rozhodnutí o odvolání obviněného ze dne 7. 2. 2024 (doplněného dne 19. 2. 2024) proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Českých Budějovicích čj. ZKI CB-P-3/963/2023-5 ze dne 23. 1. 2024, vydanému ve věci přestupku na úseku zeměměřictví, vymezeného v § 17b odst. 2 písm. a) zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění účinném do 30. 6. 2023 (dále jen „zákon o zeměměřictví“) v odvolacím řízení, vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“) ve spojení s částí druhou, hlavou VIII správního řádu **r o z h o d l** podle § 90 odst. 5 správního řádu

t a k t o :

Odvolání obviněného proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Českých Budějovicích čj. ZKI CB-P-3/963/2023-5 ze dne 23. 1. 2024 se zamítá a odvoláním napadené rozhodnutí se potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích (dále jen „inspektorát“) vydal dne 23. 1. 2024 rozhodnutí čj. ZKI CB-P-3/963/2023-5 (dále jen „rozhodnutí inspektorátu“), v němž **výrokem I.** uznal obviněného vinným z přestupku na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, kterého se měl dopustit tím, že dne 17. 4. 2023 ověřil pod pořadovým číslem ověření x/x23 dokumentaci o vytyčení hranice pozemků číslo zakázky xxx-x/2023, v katastrálním území XXXX¹ (dále jen „dokumentace o vytyčení“) a dále dne 18. 5. 2023 pod číslem ověření x/x23 ověřil záznam podrobného měření změn č. xxx z téhož katastrálního území (dále jen „ZPMZ XXX“), jehož je kopie dokumentace o vytyčení přílohou, přestože uvedený výsledek zeměměřických činností a jeho příloha obsahovaly vady a nedostatky popsány v odůvodnění rozhodnutí inspektorátu. Obviněný podle inspektorátu nedodržel podmínky, uvedené v § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví, podle kterých má fyzická osoba s úředním oprávněním (dále jen „ÚOZI“) povinnost jednat odborně, nestranně a vycházet vždy ze spolehlivě zjištěného stavu věci při ověřování výsledků zeměměřických činností uvedených v § 13 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona o zeměměřictví. **Výrokem II.** byl obviněnému uložen správní trest pokuty ve výši 45 000 Kč. **Výrokem III.** byla obviněnému v souladu s § 95 odst. 1 přestupkového zákona a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 520/2005 Sb.“) uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

I. Průběh řízení před správním orgánem prvního stupně

[2] Inspektorát v rámci své věcné působnosti, vymezené v § 4 písm. b) zákona č. 359/1992 Sb., vykonával dohled nad ověřováním výsledků zeměměřických činností, které jsou využívány pro katastr nemovitostí České republiky a státní mapové dílo. Dohled byl proveden podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů. Kontrolovanou osobou byl obviněný a výsledek dohledu byl zaznamenán v protokole o dohledu čj. ZKI CB-D-24/641/2023-11 ze dne 23. 8. 2023. (dále jen „protokol“). Předmětem dohledu byl ZPMZ XXX a související dokumentace o vytyčení, které v návaznosti na povinnost uvedenou v § 12 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví ověřil obviněný. Protokol obviněný převzal osobně dne 29. 8. 2023 během ústního jednání v sídle inspektorátu. Obviněný se ke kontrolnímu zjištění vyjádřil písemně dne 12. 9. 2023, což inspektorát vyhodnotil jako námitky proti kontrolnímu zjištění ve smyslu § 13 zákona o kontrole. Podané námitky ředitel inspektorátu přípisem čj. ZKI CB-D-24/641/2023-14 ze dne 5. 10. 2023 zamítl.

[3] V návaznosti na provedený dohled inspektorát usoudil, že došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku na úseku zeměměřictví. Inspektorát z moci úřední v souladu s § 78 přestupkového zákona ve spojení s § 46 odst. 1 správního řádu zahájil řízení o přestupku, definovaném § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví. Oznámení inspektorátu o zahájení správního řízení čj. ZKI CB-P-3/963/2023-1 ze dne 15. 12. 2023 bylo obviněnému doručeno dne 16. 12. 2023, čímž došlo k zahájení správního řízení. V souladu s § 32 odst. 2 písm. a) přestupkového zákona tím také byla přerušena promlčecí doba pro zánik odpovědnosti za přestupek a počala běžet promlčecí doba nová. Inspektorát v tomto oznámení zároveň obviněného informoval o jeho právech, která má jako účastník správního řízení a obviněný z přestupku. Současně jej vyzval k poskytnutí informace, zda ZPMZ XXX a dokumentaci o vytyčení vyhotovil v souvislosti se svou podnikatelskou činností a rovněž jej vyzval k doložení údajů o jeho osobních poměrech za účelem jejich posouzení při stanovení výše pokuty podle § 37 písm. f) přestupkového zákona.

---

¹ Katastrální území xxxx se nachází v obci xxxx, okrese Český Krumlov. Dále v textu již nebude u označení pozemků a výsledků zeměměřických činností katastrální území uváděno, vždy se jedná o totéž.

[4] Obviněný prostřednictvím datové schránky dne 14. 1. 2024 potvrdil, že ZPMZ XXX a dokumentaci o vytyčení ověřil v rámci své podnikatelské činnosti. Poskytl kopii z části evidence podle § 16 odst. 1 písm. e) zákona o zeměměřictví a doplnil, že má do 30. 6. 2025 přerušené provozování živnosti. Dále dodal údaje o svých příjmech za roky 2019 až 2022 s tím, že v současné době je jeho jediným příjmem výplata důchodu z doplňkového penzijního spoření. Jiné okolnosti, vztahující se k jeho osobním poměrům neuvedl.

[5] Inspektorát dne 23. 1. 2024 vydal rozhodnutí inspektorátu, které bylo obviněnému doručeno dne 24. 1. 2024. Obviněný v něm byl uznán vinným z přestupku na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, kterého se měl dopustit tím, že dne 17. 4. 2023 ověřil pod pořadovým číslem ověření x/x23 dokumentaci o vytyčení a dále dne 18. 5. 2023 pod číslem ověření x/x23 ověřil ZPMZ XXX, jehož je kopie dokumentace o vytyčení přílohou, přestože uvedený výsledek zeměměřických činností a jeho příloha obsahovaly vady a nedostatky popsány v odůvodnění rozhodnutí inspektorátu. Obviněný podle inspektorátu nedodržel podmínky, uvedené v § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví, podle kterých má ÚOZI povinnost jednat odborně, nestranně a vycházet vždy ze spolehlivě zjištěného stavu věci při ověřování výsledků zeměměřických činností uvedených v § 13 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona o zeměměřictví. Porušením výše uvedených povinností byla dle inspektorátu naplněna skutková podstata přestupku podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví. Inspektorát dále vyhodnotil, že odpovědnost obviněného za přestupek dosud nezanikla, neboť od jeho spáchání dosud neuběhla doba 5 let podle § 17b odst. 4 zákona o zeměměřictví.

[6] Obviněný provedl vytyčení hranic pozemků podle § 49 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“) a § 87 a násl. vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „katastrální vyhláška“). Tuto činnost zdokumentoval v ZPMZ XXX a dokumentaci o vytyčení. Uvedená zeměměřická činnost a její výsledek se týká nemovitostí v lokalitě, ve které současná katastrální mapa (dále jen „KMD“) vznikla během obnovy katastrálního operátu přepracováním podle § 43 katastrálního zákona. Souřadnice velké části lomových bodů hranic v KMD (a týká se to všech bodů, dotčených vytyčením hranic pozemků tak, jak je provedl obviněný) byly výsledkem vektorizace mapy dřívější pozemkové evidence a analogové katastrální mapy vedených v měřítku 1:2880.

[7] Naplnění skutkové podstaty přestupku inspektorát spatřuje v tom, že obviněný při vytyčení hranic pozemků nezohlednil původ souřadnic vytyčovaných bodů, stejně tak nekonfrontoval obraz parcel v KMD se situací v terénu a vytyčení realizoval toliko přenesením vektorizací určených souřadnic bodů z KMD do terénu, kde je označil trvalým způsobem. Inspektorát při popisu skutku v odst. 25 rozhodnutí inspektorátu navazuje na zjištění uvedená v bodu č. 2 protokolu. Inspektorát v tomto postupu spatřuje nedodržení § 87 odst. 3 katastrální vyhlášky. Podle odst. 28 rozhodnutí inspektorátu a bodu č. 6 protokolu uvedené pochybení ostatně připouští sám obviněný v dokumentaci o vytyčení, když deklaruje jako podklad pro vytyčení toliko souřadnice převzaté z KMD.

[8] Dále inspektorát v odst. 26. svého rozhodnutí s odkazem na bod č. 3 protokolu konstatuje, že vytyčovací náčrt, jako součást dokumentace o vytyčení, nezobrazuje polohopisné prvky vyskytující se v terénu. Tím vytyčovací náčrt dle inspektorátu postrádá náležitosti podle bodu č. 16.31 přílohy ke katastrální vyhlášce.

[9] V odst. 27. je pak obviněnému vytýkáno, že při vytyčování hranic pozemků nevyužil původního výsledku zeměměřické činnosti, konkrétně záznamu podrobného měření změn č. 26 z r. 1994, z kterého vychází geometrický plán č. 26-332/1994. Toto pochybení bylo uvedeno v bodu č. 5 protokolu a inspektorát v něm spatřuje nedodržení § 87 odst. 1 katastrální vyhlášky.

[10] Odst. 33. až 41. obsahuje hodnocení provedení dokazování a zdůvodnění, proč inspektorát činnosti, provedené obviněným, považuje za pochybení v rozporu s předpisy a jaký důsledek tato pochybení mají.

[11] V odst. 42. a 43. inspektorát dospívá k závěru, že obviněný v řízení o přestupku vystupuje jako podnikající fyzická osoba a s odkazem na § 23 odst. 2 přestupkového zákona konstatuje, že její odpovědnost za přestupek nezaniká ani při přerušení či ukončení výkonu živnosti. Reaguje tak na sdělení obviněného, že provozování své živnosti přerušil, a to od 1. 11. 2023 do 30. 6. 2025.

[12] V odst. 44. až 47. je shrnuta úvaha o možném promlčení přestupku. Inspektorát v daném případě vyhodnotil, že k promlčení přestupku nedošlo.

[13] Odst. 48. až 61. obsahuje podrobné zachycení úvahy, kterou inspektorát dospěl k určení správního trestu.

[14] Inspektorát vycházel ze zákonné sazby, stanovené v § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví. Dále do svých úvah promítl povahu a závažnost přestupku podle § 38 přestupkového zákona. V posuzovaném případě považoval spáchaný přestupek za velmi závažný. Podle jeho názoru sice na podkladě dokumentace o vytyčení nedochází k přímému poškození obsahu katastru ani k vyhotovení listin pro změnu právních vztahů, avšak vadným provedením vytyčení hranic pozemků jsou vlastníci dotčených nemovitostí uvedeni v omyl, který může způsobit rozepře mezi vlastníky a narušení stávajícího pokojného stavu. S ohledem na vytýkané vady považuje inspektorát posuzovaný postup za velmi neodborný.

[15] Inspektorát se dále zabýval polehčujícími okolnostmi podle § 39 přestupkového zákona. Mezi ně zařadil dosavadní bezúhonnost obviněného a promítl do nich i formu zavinění, kterou vyhodnotil jako vědomou nedbalost. Předložené údaje o příjmech nepovažoval inspektorát za věrohodné, resp. úplné, s přihlédnutím k veřejně dostupným údajům o majetkových poměrech proto osobní poměry obviněného při výši ukládané sankce nevzal v potaz.

[16] Inspektorát se dále v odst. 61. zabýval možným likvidačním potenciálem zamýšlené pokuty, nicméně ji jako likvidační neshledal s ohledem na majetkové poměry obviněného a skutečnost, že on sám při sdělení svých osobních poměrů nepoukazoval na tísnivou životní situaci či sociální nouzi.

[17] Výsledkem úvah inspektorátu o druhu a výměře trestu bylo uložení správního trestu pokuty ve výši 45 000 Kč.

[18] Při stanovení náhrady nákladů správního řízení podle § 95 odst. 1 přestupkového zákona se inspektorát řídil § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. a určil výši náhrady paušální částkou 1 000 Kč, což je odůvodněno v odst. 62.

[19] Rozhodnutí inspektorátu bylo obviněnému doručeno dne 24. 1. 2024. Jeho odvolání obdržel inspektorát dne 7. 2. 2024. Po obdržené výzvě k odstranění nedostatků odvolání jej obviněný doplnil sdělením doručeným dne 19. 2. 2024.

[20] Inspektorát neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a o odvolání sám nerozhodl v rámci autoremedury. Podle § 88 správního řádu inspektorát předal příslušný spis se svým stanoviskem úřadu jako odvolacímu správnímu orgánu podle § 3 odst. 1 písm. h) zákona č. 359/1992 Sb.

II. Průběh odvolacího řízení před správním orgánem druhého stupně

[21] Správní spis s podaným odvoláním byl úřadu doručen dne 26. 2. 2024. Úřad se nejprve zabýval tím, zda byly splněny základní podmínky pro provedení odvolacího řízení. V daném případě byl inspektorátem projednáván přestupek ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, přičemž promlčecí doba pro tento přestupek, stanovená v § 17b odst. 4 zákona o zeměměřictví je 5 let, v případě jejího přerušení odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 8 let od jeho spáchání. Ke spáchání projednávaného přestupku došlo dne 17. 4. 2023, resp. 18. 5. 2023, kdy došlo ke kompletaci a ověření ZPMZ XXX, jehož je rovněž ověřená dokumentace o vytyčení přílohou. Promlčecí doba byla podle § 32 odst. 2 písm. a) přestupkového zákona přerušena oznámením o zahájení řízení o přestupku dne 16. 12. 2023. Nedošlo tak k zániku odpovědnosti za tento přestupek. Podle § 96 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona se proti rozhodnutí, kterým byla vyslovena vina, může odvolat obviněný

v plném rozsahu. Odvolání lze podat ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí (§ 83 odst. 1 správního řádu) u správního orgánu, který odvoláním napadené rozhodnutí vydal (§ 86 odst. 1 správního řádu). V daném případě bylo rozhodnutí inspektorátu obviněnému oznámeno dne 24. 1. 2024, odvolání bylo inspektorátu doručeno z datové schránky obviněného dne 7. 2. 2024 a následně po výzvě k odstranění nedostatků doplněno podáním dne 19. 2. 2024. Odvolání obviněného je přípustné, bylo podáno oprávněnou osobou u příslušného správního orgánu a bylo podáno včas.

[22] V souladu s § 98 odst. 1 přestupkového zákona úřad přezkoumal napadené rozhodnutí inspektorátu v plném rozsahu, přičemž v odvolacím řízení vycházel pouze z podkladů obsažených ve správním spisu inspektorátu. Vzhledem ke skutečnosti, že obviněný se s těmito podklady seznámil v průběhu řízení vedeného prvostupňovým orgánem, úřad obviněného nevyzýval ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu k seznámení s podklady rozhodnutí a vyjádření se k nim.

[23] Odvolání není důvodné.

[24] Skutková podstata projednávaného přestupku je popsána v § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, podle kterého se ÚOZI dopustí přestupku tím, že nedodržuje podmínky nebo povinnosti stanovené tímto zákonem pro ověřování výsledků zeměměřických činností využívaných pro katastr nemovitostí České republiky nebo základní státní mapové dílo. V souladu s § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví může být za tento přestupek uložena pokuta do výše 250 000 Kč. Povinnosti ÚOZI, které v projednávaném přestupku neměl obviněný dodržet, vymezuje zákon o zeměměřictví v § 16 odst. 1 písm. a). Podle tohoto ustanovení je ÚOZI povinen jednat odborně, nestranně a vycházet vždy ze spolehlivě zjištěného stavu věci při ověřování výsledků zeměměřických činností uvedených v § 13 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona o zeměměřictví.

[25] Obviněný byl do 30. 6. 2023 ÚOZI a jako takový byl úřadem ke dni spáchání přestupku veden v seznamu ÚOZI s číslem úředního oprávnění xxx (v seznamu úřadu veden pod poř. č. xxx), a to s rozsahem oprávnění podle § 13 písm. a), b) a c) zákona o zeměměřictví. Obviněný tedy měl v okamžiku spáchání přestupku vlastnosti zvláštního subjektu přestupku podle § 12 písm. a) přestupkového zákona a byl deliktně způsobilý ke spáchání přestupku ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví. Pro úplnost dodáváme, že podle zákona č. 88/2023 Sb., kterým byl s účinností od 1. 7. 2023 novelizován zákon o zeměměřictví, se z ÚOZI stali autorizovaní zeměměřičtí inženýři; podle čl. II bodu 2 přechodných ustanovení zákona č. 88/2023 Sb. se přestupky ÚOZI, spáchané do 30. 6. 2023, považují za přestupky autorizovaných zeměměřických inženýrů podle § 17b odst. 2 zákona o zeměměřictví, ve znění pozdějších předpisů. S ohledem na okamžik spáchání přestupku je obviněný v tomto rozhodnutí označován jako ÚOZI.

[26] Úřad se shoduje se zjištěním inspektorátu, které nijak nezpochybňuje ani obviněný, a to že obviněný dne 17. 4. 2023 ověřil pod číslem ověření x/x23 dokumentaci o vytyčení a dne 18. 5. 2023 ověřil pod číslem ověření x/x23 ZPMZ XXX, jehož je dokumentace o vytyčení přílohou. Dle inspektorátu obviněný tyto výsledky zeměměřických činností ověřil i přesto, že obsahovaly vady a nedostatky, které inspektorát popsal v odůvodnění rozhodnutí inspektorátu, přičemž vycházel z výsledků provedeného dohledu shrnutých v protokolu, na nějž ve svém rozhodnutí rovněž odkázal.

[27] Obviněný ve svém odvolání uvádí obecnou formulaci, že podává „(...) *odvolání proti rozhodnutí o spáchání přestupku na úseku zeměměřictví při ověření výsledků zeměměřických činností při zpracování zakázky č. xxx-x/2023 v katastrálním území xxxx, o kterém rozhodl Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích dne 23. 1. 2024.*“ Úřad má tedy za to, že se obviněný domáhá zrušení celého rozhodnutí, přičemž z obsahu odvolání vyplývá, že nesouhlasí zejména s výrokem o své vině. Úřad rozhodnutí inspektorátu přezkoumal v plném rozsahu i s ohledem na speciální právní úpravu pro řízení o přestupcích, uvedenou v § 98 odst. 1 přestupkového zákona.

[28] K pochybení, uvedenému v odst. [7] a [9] obviněný uvádí, že v dané lokalitě nebylo možno využít žádné původní výsledky zeměměřických činností, včetně záznamů podrobného měření změn č. 26 a 30, což podporuje i tím, že nebyly využity ani při tvorbě KMD. Nezaměření jiných prvků polohopisu obhájí rozsáhlými změnami v dané lokalitě (zboření původní osady, výrazná úprava cestní sítě). Neztotožnění vytyčovaných hranic s existujícími terénními prvky zdůvodňuje neshodou vlastníků dotčených pozemků na takovém ztotožnění, resp. následném zpřesnění. Obviněný uvádí: „*Podkladem pro vytyčení hranic pozemků bylo v souladu s § 87, odst. 1 vyhlášky č.357/2013 Sb. jeho geometrické a polohové určení evidované v souboru geodetických informací. V tomto případě se jednalo o souřadnice obrazu v KMD*“.

[29] Úřad se plně ztotožňuje s vyhodnocením uvedených pochybení inspektorátem a odkazuje na odst. 25. a 27. rozhodnutí inspektorátu. Nadto dodává, že citace § 87 odst. 1 katastrální vyhlášky, jak ji uvedl obviněný, není úplná. Následující druhá až čtvrtá věta uvedeného ustanovení totiž zní „*Je-li geometrické a polohové určení dáno jen zobrazením hranic pozemků v katastrální mapě, ověří se jeho správnost podle původního výsledku zeměměřické činnosti. Je-li původním výsledkem grafický operát dřívější pozemkové evidence a je-li to účelné pro dosažení vyšší přesnosti vytyčení, vytyčovací prvky se určí z tohoto grafického operátu transformací na identické body a linie. K určení vytyčovacích prvků se vždy využijí přímo měřené údaje z původního výsledku zeměměřické činnosti.*“ Právě v posuzovaném případě je geometrické a polohové určení dáno jen zobrazením hranic pozemků v katastrální mapě, neboť se jedná o hranice pozemků, jejichž zakres v platné katastrální mapě byl proveden postupem, popsáním v odst. [6] větě třetí a násl. tohoto rozhodnutí. Obviněný tedy měl konfrontovat zakres hranic pozemků v platné katastrální mapě právě s původními výsledky zeměměřických činností a grafickým operátem dřívější pozemkové evidence. Jeho odborná úvaha pak mohla vést k závěru, že je nevyužije, nicméně ve výsledku zeměměřické činnosti pak má mít prokázáno, že tuto úvahu provedl a má zde být uveden důvod, proč těchto dalších podkladů pro vytyčování nevyužil. Výše uvedené ustanovení katastrální vyhlášky totiž tuto povinnost nepodmiňuje využitím či nevyužitím těchto podkladů při tvorbě KMD. Argumenty založené na takové skutečnosti tedy úřad považuje za zcela liché.

[30] Obviněný dále rozvádí nesouhlas s proviněním, které je mu kladeno za vinu v odst. 25. rozhodnutí inspektorátu, spočívající v zaměření stávající cesty a zhodnocení její polohy pro další postupy při vytyčování. Obviněný tento postup opět obhájí historickými změnami v dané lokalitě.

[31] Úřad se i zde shoduje s inspektorátem v tom, že obviněný jednal v rozporu s předpisy. Pokud konkrétně § 87 odst. 3 katastrální vyhlášky hovoří o tom, že před vytyčením se posuzuje „*(...) využitelnost podkladů z hlediska jejich přesnosti a možnosti využití zejména zachovaných lomových bodů označených trvalým způsobem, jiných trvalých předmětů a znatelného přirozeného rozhraničení pozemků například příkopem nebo hrází.*“, pak zcela jistě zaměření stávající cesty a těsně sousedících úvozových svahů patří mezi taková přirozená rozhraničení pozemků. Podobně, jak bylo uvedeno v odst. [29] tohoto rozhodnutí, lze i v těchto případech odbornou úvahou dospět k závěru, že nalezený prvek neodpovídá žádné kresbě v katastrální mapě, původnímu výsledku zeměměřické činnosti nebo mapě dřívější pozemkové evidence. Pokud nicméně v ZPMZ XXX a jeho přílohách nikde tato úvaha zachycena není, pak se nelze domnívat jinak, než že ji obviněný neprovedl a v rozporu s předpisy tuto povinnost nesplnil.

[32] Obviněný ve svém odvolání odmítá provinění, které mu inspektorát vytýká v odst. 26. svého rozhodnutí, tj. že v náčrtu nezobrazil existující cestu. S odkazem na bod č. 16.31 přílohy ke katastrální vyhlášce obviněný uvádí, že předpis takovou povinnost nestanoví.

[33] V daném bodě dáváme obviněnému částečně za pravdu. Příloha katastrální vyhlášky ve svých bodech 16.31 a 16.11 (který zde měl být rovněž využit) skutečně neuvádí, že by povinnou náležitostí náčrtu byly prvky polohopisu, které nejsou obsahem katastru. Vytýkanou vadu však nelze vykládat vytrženou z kontextu navazujícího textu. Z rozhodnutí inspektorátu z odst. 26. vyplývá, že se jedná o pochybení úzce související s vytýkanou vadou v odst. 25. rozhodnutí inspektorátu, tedy že cesta vůbec nebyla zaměřena, ač být měla. U samotného nezobrazení předmětů, který nejsou součástí katastru, inspektorát neuvádí, že by jej

samostatně posuzoval jako pochybení, které mělo vliv na výši uložené pokuty nebo samotné rozhodnutí o vině. I kdyby tomu tak bylo, tak ve vztahu k závažnosti ostatních pochybení by taková vytykaná vada byla naprosto marginální a taková skutečnost by dle názoru úřadu neměla vliv na zákonnost rozhodnutí inspektorátu či výši uložené pokuty.

[34] Obviněný se ve svém odvolání dále podrobněji zabývá pochybením, uvedeným v odst. 27. rozhodnutí inspektorátu s tím, že původní zeměměřické činnosti dle jeho názoru nešlo využít z důvodu absence identických bodů, a opět se hájí skutečností, že i proto nebyl uvedený výsledek zeměměřické činnosti využit ani při tvorbě KMD.

[35] Odpověď na takovou argumentaci již úřad částečně vyjádřil v odst. [29] tohoto rozhodnutí. Využití původních výsledků zeměměřických činností žádný předpis nespojuje s jejich využitím při vzniku mapy KMD, jak byl popsán v odst. [6]. Při tvorbě KMD postupem podle § 43 katastrálního zákona má katastrální úřad jen omezené množství identických bodů v rámci celého katastrálního území, což limituje i využití původních výsledků zeměměřických činností. Vyhotovitel výsledku zeměměřické činnosti si však potřebné identické body či linie může zajistit ad hoc v takovém rozsahu, v jakém jsou potřebné pro danou lokalitu, zpravidla výrazně menší, než je rozsah celého katastrálního území. Úřad z dokumentace, založené ve spisech k provedenímu dohledu sp. zn. ZKI CB-D-24/641/2023 a řízení o přestupku sp. zn. ZKI CB-P-3/963/2023, ověřil, že v lokalitě, které se týká ZPMZ XXX, se takové identické prvky vyskytují. Už jen z historických leteckých měřických snímků, aktuálního Ortofota ČR a mapy pozemkového katastru vyplývá, že minimálně pozemní komunikace, nacházející se na pozemcích, dnes evidovaných jako pozemkové parcely č. xxx/x a xxxx, svou polohou přibližně odpovídají jejich zákresu v mapě pozemkového katastru, a šlo s nimi tedy pracovat jako s identickými prvky pro práci s mapou dřívější pozemkové evidence či původními výsledky zeměměřické činnosti. Obviněný se nicméně dle obsahu ZPMZ XXX touto možností vůbec nezabýval a zcela tím rezignoval na povinnost, kterou mu ukládá § 87 odst. 1 katastrální vyhlášky.

[36] V posledním bodě svého odvolání obviněný odmítá pochybení, která jsou mu kladena za vinu v odst. 28. rozhodnutí inspektorátu, tj. že body, vytyčované jako hranice pozemku komunikace, neztotožnil v terénu s přirozeným rozhraničením, a naopak je trvale označil přibližně doprostřed stávajícího asfaltového povrchu cesty. Obviněný se hájí tím, že vlastníci dotčených pozemků bez výhrad podepsali protokol o vytyčení, a tedy má zato, že s takto provedeným vytyčením souhlasí.

[37] Uvedené pochybení považuje úřad za finální důsledek a vyvrcholení celkově velmi neodborně, resp. ledabyle provedeného vytyčování hranic pozemků obviněným. Argumentace obviněného je pak zcela mylná, neboť nevyjádřeným nesouhlasem vlastníků pozemků s vytyčením nelze legalizovat odborně chybně provedené vytyčení. Naopak to, že jsou neodborně provedenou prací vlastníci pozemků uvedeni v omyl, přidává takovému pochybení na závažnějším dopadu. Účelem vytyčování není „nějak přibližně“ vyznačit hranici pozemků v terénu a následně nabídnout vlastníkům dotčených pozemků „dorovnání na stav terénu“ nástroji pro zpřesnění (§ 50 katastrálního zákona a § 35 katastrální vyhlášky). Právě vytyčením by se měl vytyčovatel s přihlédnutím ke všem dostupným pokladům a situaci v terénu dopátrat takové polohy hranic v terénu, která co nejbližší odpovídá jejich poloze v okamžiku vzniku této hranice, a to i s přihlédnutím k nalezeným morfologickým útvarům v terénu, jak předjímá § 87 odst. 3 katastrální vyhlášky. Následné zpřesnění by pak nemělo sloužit jako jakési napravení nepřesně provedeného vytyčování, ale jako nástroj pro „zafixování“ vytyčené polohy hranice a její následné evidování v katastru s přesností vyšší, než je ta dosavadní.

[38] Za přestupek byla obviněnému uložena pokuta ve výši 45 000 Kč, což odpovídá 18 % zákonné sazby pro projednávaný přestupek, která je stanovena § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví jako 250 000 Kč.

[39] Inspektorát naplnil požadavek zákona ve spojení s příslušnou judikaturou (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2022, čj. 8 As 319/2019-63), když dostatečně vyjádřil hodnotu, jakou přisoudil jednotlivým kritériím při stanovení výše pokuty.

Z rozhodnutí inspektorátu vyplývá, že podstatným kritériem pro stanovení výše pokuty byl význam a rozsah následku přestupku, přičemž inspektorát skutky hodnotil jako velmi závažné, viz odst. [14]. S takovým hodnocením se úřad ztotožňuje. Menší měrou pak inspektorát přihlédl k polehčujícím okolnostem tak, jak je uvedeno v odst. [15]. Vzhledem k tomu, že se jedná o přestupek podnikající fyzické osoby, je odpovědnost obviněného za přestupek koncipována jako objektivní s možností liberace. Inspektorát tak správně úvahu o zavinění promítl toliko do polehčujících okolností.

[40] Při posouzení osobních poměrů obviněného zkoumal inspektorát jeho majetkové poměry, neboť jiné osobní poměry obviněný v návaznosti na výzvu inspektorátu neuvedl. V návaznosti na zjištěné údaje o nemovitostech ve vlastnictví obviněného a úvahu o věrohodnosti a úplnosti doložených příjmů inspektorát rovněž dospěl k závěru, že uložená pokuta nemůže být pro obviněného likvidační. Inspektorát se úvahou o výši pokuty a jejím likvidačním potenciálu dostatečně zabýval a své dílčí myšlenky dostatečným způsobem promítl do odůvodnění svého rozhodnutí. Úřad zde připomíná i názor Nejvyššího správního soudu, který v odst. 28 svého rozsudku ze dne 30. 4. 2021, čj. 1 As 498/2020-29 uvedl: „(...) *Samotné majetkové poměry pachatele bez dalšího automaticky nevedou k uložení nižšího trestu, vedou však k individualizaci uloženého trestu tak, aby uložený trest splnil svou funkci (své funkce) - preventivní, výchovnou, ochrannou, represivní a restorativní.*“ Podobně se pak tento soud vyjádřil i v odst. 40 svého rozsudku ze dne 6. 10. 2022, čj. 1 As 99/2021-50. Uvedenou podmínku inspektorát podle úřadu naplnil. Nadto obviněný ve svém odvolání výši pokuty jako takovou nijak nezpochybňoval, nenamítal její nepřiměřenou výši a ani nenabídl eventuální petit, ve kterém by variantně žádal úřad o snížení uložené pokuty, stejně tak jako věrohodně nedoložil jím tvrzené aktuální příjmy. Důkazní břemeno je v takovém případě na obviněném a není tak povinností inspektorátu ani úřadu si takové důkazy obstarávat či jejich předložení v důvěryhodné podobě opakovaně po obviněném vyžadovat. Za takových podmínek úřad akceptuje úvahu inspektorátu, vedoucí k výsledné výši uložené pokuty, jako zcela dostatečnou.

[41] Přezkoumáním výroku napadeného rozhodnutí, kterým byla obviněnému uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč, úřad dospěl k závěru, že tento výrok je dostatečně opřen o § 95 odst. 1 přestupkového zákona a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.

III. Závěr

[42] Úřad odvoláním napadené rozhodnutí neshledal nezákonným ani nesprávným, proto ho potvrdil a podané odvolání zamítl.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat, resp. nelze podat rozklad podle § 152 správního řádu.

JUDr. Iveta Bláhová

vedoucí samostatného oddělení kontroly a dohledu

Oznamuje se doručením stejnopisu: xxxx

Na vědomí: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích